

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی اثر فعل زیان دیده در قانون مسیولیت مدنی ایران و انگلستان

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های نوین ایران و جهان در مدیریت، اقتصاد و حسابداری و علوم انسانی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

فرناز کره بندی - گروه حقوق، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی کرج ایران

سید پدرام خندانی - گروه حقوق، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی کرج ایران

خلاصه مقاله:

ورود ایراد ضرر یکی از آثار روابط پیچیده زندگی اجتماعی است. هرگاه ضرری به شخصی وارد شود، عامل زیان می بایست موجبات جبران آن را فراهم آورد. وقتی صحبت از شخص زیان دیده می شود، معمولا شخصی را در نظر می گیریم که از ورود یک خسارت متضرر شده است، اگرچه باید به حالتی که تقصیر زیان دیده خود مسبب ورود زیان است نیز توجه شود. هرچند در حقوق موضوعه ایران تقصیر مبنای منحصر مسیولیت نیست اما نقشی که در مسیولیت مدنی دارد قابل انکار نیست. نقش تقصیر در مسیولیت های مبتنی بر تقصیر، شرط تحقق مسیولیت مدنی است و در مسیولیت هایی که قانون گذار تقصیر خوانده را مفروض می داند، زیان دیده اصولا نیازی به اثبات تقصیر جهت مطالبه خسارت ندارد. قاعده تقصیر زیان دیده در حقوق رم یک دفاع کامل در برابر عامل زیان تلقی می شد و خواهان با توسل بدان می توانست از مسیولیت مدنی به طور کامل معاف گردد. نادیده گرفتن تاثیر فعل زیان بار و مسیولیت مطلق زیان زننده و محرومیت او از دریافت خسارت نظریات افراطی هستند که منجر به بی عدالتی می شوند. قاعده تقصیر زیان دیده به مفهوم رومی و حتی انگلیسی آن به قاعده اقدام و تحذیر در فقه نزدیک است که در حقوق ایران اعمال شده است. اگر متضرر علت منحصر ورود زیان باشد، خسارتی به او تعلق نمی گیرد ولی زمانی که با دیگر افراد به صورت مشترک باعث ورود زیان می شود، موضوع دچار کمی پیچیدگی می شود و باید رابطه سببیت میان عمل او و فعل زیان بار بر اساس نظریه تداخل یا تعدد اسباب بررسی شود.

کلمات کلیدی:

مسیولیت مدنی، کامن لا، رابطه سببیت، تقصیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/675142>

